

การจัดการการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมของสถานประกอบการ สำนักงานประกันสังคม
กรุงเทพมหานครพื้นที่ 7 กรุงเทพมหานคร

The management of law enforcement regarding social security for enterprises by the
Social Security Office, Bangkok Area 7, Bangkok

ยงฤดี ศรีนวล

Yongrudee Srinual

นักวิชาการประกันสังคม สำนักเสริมสร้างความมั่นคงแรงงานนอกระบบ หัวหิน

Social Security Academic Officer, Office of Informal Labor Security Enhancement, Hua Hin

E-mail: supannee_1990sesuk@hotmail.com

Received 19-11-2024; Revised 30-12-2024; Accepted 31-12-2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ (1) เพื่อประเมินระดับการจัดการการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมของสถานประกอบการสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 7 กรุงเทพมหานคร (2) เพื่อเปรียบเทียบการจัดการการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมของสถานประกอบการ สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 7 กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ (3) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการนำนโยบายไปปฏิบัติและการจัดการการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมของสถานประกอบการ สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 7 กรุงเทพมหานคร ดำเนินการวิจัยโดยการเก็บข้อมูลจากตัวแทนสถานประกอบการในพื้นที่ความรับผิดชอบของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 7 จำนวน 400 คน โดยวิธีการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานค่าที่ ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว ผลการวิจัยประกอบด้วย (1) การจัดการการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมของสถานประกอบการ สำนักงานประกันสังคม กรุงเทพมหานครพื้นที่ 7 กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก (2) การจัดการการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมของผู้สถานประกอบการ สำนักงานประกันสังคม กรุงเทพมหานครพื้นที่ 7 กรุงเทพมหานคร ไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อ จำแนกด้วยลักษณะประชากร ด้านเพศ ด้านอายุ และด้านรายได้ แต่เมื่อจำแนกด้วย ลักษณะประชากร ด้านระดับการศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และ (3) ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมของสถานประกอบการ สำนักงานประกันสังคม กรุงเทพมหานครพื้นที่ 7 กรุงเทพมหานครกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมเป็นเชิงบวกในระดับปานกลาง ค่อนข้างสูง

คำสำคัญ: การบังคับใช้กฎหมายประกันสังคม ผู้ประกันตน สถานประกอบการ สิทธิประโยชน์
เงินสมทบ

Abstract

This research aims to (1) assess the level of management and enforcement of social security laws in establishments under the jurisdiction of the Social Security Office, Bangkok Area 7. (2) compare the management and enforcement of social security laws in establishments under the Social Security Office, Bangkok Area 7, based on personal factors and (3) examine the relationship between policy implementation and the management and enforcement of social security laws in establishments under the Social Security Office, Bangkok Area 7. The research was conducted by collecting data from 400 representatives of establishments in the area under the responsibility of the Social Security Office, Bangkok Area 7 using questionnaires. The statistics used in the data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, and one-way ANOVA.

The research results are as follows (1) The management and enforcement of social security laws in establishments under the Social Security Office, Bangkok Area 7 was at a high level. (2) there was no significant difference in the management and enforcement of social security laws when classified by demographic characteristics such as gender, age, and income, but there was a significant difference when classified by educational level and (3) there was a moderately high positive relationship between the management and enforcement of social security laws in establishments under the Social Security Office, Bangkok Area 7, and factors affecting the enforcement management.

Keywords: Enforcement of social security law, Insured Persons, Enterprises, Benefits, Contributions

บทนำ

ในปัจจุบัน ประเทศไทยได้มีการนำระบบประกันสังคมมาใช้เป็นกลไกที่สำคัญในการสร้างเสริมความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจให้กับประชาชนในประเทศ เพื่อให้ความคุ้มครองและสนับสนุนประชาชนที่ทำงานในภาคต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม แม้ว่าประเทศไทยจะมีระบบประกันสังคมที่ครอบคลุมและหลากหลาย แต่การบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับประกันสังคมกลับเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคหลายประการ ซึ่งส่งผลต่อการเข้าถึงสิทธิและความคุ้มครองของประชาชนตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้ อย่างไรก็ตาม การจัดการการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมกลับพบกับความท้าทายมากมาย ไม่ว่าจะเป็นการขาดความเข้าใจในข้อกฎหมายของผู้ประกอบการและลูกจ้าง การขาดทรัพยากรในการตรวจสอบและบังคับใช้กฎหมายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ความซับซ้อนของกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการหลีกเลี่ยงการปฏิบัติตามกฎหมายโดยผู้ประกอบการบางราย จึงต้องมีการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมซึ่งเป็นส่วนสำคัญของการให้ความคุ้มครองแก่ประชาชนและส่งเสริมความยุติธรรมในสังคมโดยการให้การช่วยเหลือและผลประโยชน์ต่าง ๆ ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การจัดการ

การบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมในประเทศไทยยังคงมีความไม่สมบูรณ์และไม่ทั่วถึง ทั้งนี้เนื่องจากมีปัจจัยหลายประการที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคม เช่น การขาดความเข้าใจในข้อกฎหมายของผู้ประกอบการและลูกจ้าง การขาดทรัพยากรในการตรวจสอบและบังคับใช้กฎหมายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงความทับซ้อนและความซับซ้อนของกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสถานการณ์การประกันสังคมในประเทศไทยมีการพัฒนาและปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเพื่อตอบสนองต่อความต้องการและความเปลี่ยนแปลงในสังคม โดยมีการจัดตั้งและดำเนินการผ่านสำนักงานประกันสังคม ซึ่งเป็นหน่วยงานภายใต้กระทรวงแรงงาน มีการจัดระบบเพื่อให้ความคุ้มครองและบริการต่าง ๆ ให้กับผู้ประกันตนในหลายด้าน ได้มีการพัฒนาและปรับปรุงระบบประกันสังคมอย่างต่อเนื่องเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน

การประกันสังคมเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้แก่แรงงานในสถานประกอบการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของประเทศ สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 7 มีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สถานประกอบการปฏิบัติตามข้อกำหนด อย่างไรก็ตาม การบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมในบางสถานประกอบการพบว่ามีปัญหาหลายประการ เช่น การหลีกเลี่ยงการส่งเงินสมทบ การไม่จดทะเบียนลูกจ้าง และการบันทึกข้อมูลไม่ครบถ้วน ซึ่งส่งผลกระทบต่อสิทธิประโยชน์ที่แรงงานควรได้รับ และอาจสร้างความเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจในระยะยาว (สำนักงานประกันสังคม, 2565)

ประเด็นปัญหานี้มีความสำคัญต่อการศึกษาเนื่องจากการบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพเป็นรากฐานในการสร้างความเท่าเทียมและยกระดับคุณภาพชีวิตของแรงงานในสังคม โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีแรงงานรวมตัวกันหนาแน่นอย่างกรุงเทพมหานคร จากข้อมูลของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (2564) พบว่ามีสถานประกอบการจำนวนมากที่ยังไม่ได้ปฏิบัติตามกฎหมายประกันสังคมอย่างเคร่งครัด ส่งผลให้แรงงานในพื้นที่ไม่ได้รับสิทธิที่พึงมี เช่น การคุ้มครองในกรณีเจ็บป่วย การว่างงาน หรือการชราภาพ การละเลยในเรื่องดังกล่าวไม่เพียงส่งผลกระทบต่อแรงงาน แต่ยังส่งผลกระทบต่อภาพรวมของระบบเศรษฐกิจและการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการวิจัยการจัดการการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมของสถานประกอบการ เพื่อการวิเคราะห์และประเมินปัญหาและอุปสรรคในการจัดการการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมของไทย เพื่อหาแนวทางแก้ไขและพัฒนากระบวนการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพและเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ประชาชนได้รับสิทธิและความคุ้มครองที่สมควรตามกฎหมาย และเสริมสร้างความเชื่อมั่นในระบบประกันสังคมของประเทศ การจัดการการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นการรับประกันสิทธิและสวัสดิการของผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม ไม่ว่าจะเป็นการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้ประกันตนให้ได้รับสิทธิประโยชน์ตามที่กฎหมายกำหนด การสร้างความเสมอภาคและเป็นธรรม ช่วยลดความเหลื่อมล้ำใน

สังคม ทำให้ผู้ที่อยู่ในสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกันได้รับการดูแลและสวัสดิการที่เหมาะสม ระบบประกันสังคมที่มีประสิทธิภาพช่วยส่งเสริมให้ประชาชนมีความมั่นคงทางการเงิน ลดความกังวลเรื่องค่ารักษาพยาบาลและรายได้ในยามฉุกเฉิน ทำให้เศรษฐกิจของประเทศมีเสถียรภาพมากขึ้น การจัดการการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมช่วยป้องกันไม่ให้นายจ้างละเมิดสิทธิของลูกจ้าง เช่น การไม่จ่ายเงินสมทบประกันสังคม หรือการเลิกจ้างโดยไม่เป็นธรรม การบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมที่มีประสิทธิภาพจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างความมั่นคงและยั่งยืนให้กับสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินระดับการจัดการการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมของสถานประกอบการ สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 7 กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบการจัดการการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมของสถานประกอบการ สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 7 กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการและการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมของสถานประกอบการ สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 7 กรุงเทพมหานคร

การทบทวนวรรณกรรม

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การจัดการการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมของสถานประกอบการ สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 7 กรุงเทพมหานคร ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้า รวบรวม เอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนการสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต เพื่อนำมาสนับสนุนการดำเนินงานวิจัยเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการ (Louis A. Allen, 1958) ถือว่าเป็นทฤษฎีการจัดการสมัยใหม่ในยุคเริ่มแรกที่ยังคงนิยมใช้มาจนถึงปัจจุบัน เป็นกรอบการทำงานในการจัดการองค์กรที่นิยมใช้ในการบริหารจัดการ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนหลักในการจัดการ ได้แก่ การวางแผน การจัดการองค์กร ภาวะการณเป็นผู้นำ และการควบคุม โดยแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดดังนี้ 1) การวางแผน เป็นกระบวนการกำหนดวัตถุประสงค์และวิธีการที่จะบรรลุเป้าหมายในองค์กร การวางแผนช่วยให้ผู้จัดการสามารถมองเห็นภาพรวมของงาน และกำหนดแผนการปฏิบัติงานให้เหมาะสม เช่น การกำหนดทรัพยากรที่ต้องใช้ และการจัดลำดับความสำคัญของงาน 2) การจัดการองค์กร หลังจากวางแผนแล้ว ต้องมีการจัดโครงสร้างองค์กร การแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบให้กับพนักงาน ตลอดจนการจัดการทรัพยากรที่มีให้เหมาะสม เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างราบรื่น 3) ภาวะการเป็นผู้นำ หมายถึงการเป็นผู้นำในการทำงาน ซึ่งรวมถึงการสั่งการ กระตุ้น และสร้างแรงจูงใจให้กับพนักงาน การเป็นผู้นำที่ดีจะช่วยสร้างแรงบันดาลใจ และสร้างความร่วมมือในทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ 4) การควบคุม เป็นการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานเพื่อให้แน่ใจว่าสอดคล้องกับแผน

ที่วางไว้ หากพบปัญหาหรือเบี่ยงเบนจากเป้าหมาย ผู้จัดการจะต้องดำเนินการแก้ไขเพื่อให้กระบวนการทำงานกลับมาสู่เส้นทางที่ถูกต้อง

2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคม

ทฤษฎีการบังคับใช้กฎหมาย (Law Enforcement Theory) (นิกรณ ขาวสะอาด, 2558) กล่าวว่า เมื่อมีการตรากฎหมายออกมาใช้ หากไม่มีผู้คอยบังคับให้เป็นไปตามกฎหมายก็ย่อมจะหาประโยชน์อันใดในกฎหมายนั้นมิได้ ประกอบกับแนวโน้มในปัจจุบันปริมาณคดีความที่เข้าสู่ศาลและที่ปรากฏอยู่ในหน้าหนังสือพิมพ์เป็นจำนวนมาก นักอาชญาวิทยาจึงได้พัฒนาแนวคิดและขอบเขตปรัชญาการบังคับใช้กฎหมายและการควบคุมสังคม (The Philosophy of Enforcing Laws and Social Control) ให้รวมตลอดไปถึงการควบคุมพฤติกรรมอันจะนำไปสู่การกระทำผิดด้วย สำหรับลักษณะสำคัญเกี่ยวกับปรัชญาการบังคับใช้กฎหมายและการควบคุมทางสังคม มี 3 ประการ 1) รัฐเป็นผู้ใช้มาตรการทางกฎหมาย เพื่อควบคุมความประพฤติและคุ้มครองพิทักษ์ผลประโยชน์ของสมาชิกในสังคมตามหลักกฎหมายมหาชน ในฐานะที่รัฐมีอำนาจเหนือราษฎรมิได้ รวมถึงกฎหมายเอกชน อันเป็นกฎหมายว่าด้วยความสัมพันธ์ระหว่างราษฎรในฐานะเท่าเทียมกัน 2) รัฐเป็นผู้ได้รับอำนาจเต็มอบหมาย (Mandate) จัดสรรเจ้าหน้าที่ควบคุมรับผิดชอบ การปฏิบัติหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยและความผาสุกของชุมชนให้เป็นไปตามเจตนารมณ์และหลักกฎหมายอย่างเคร่งครัด 3) การบังคับใช้กฎหมาย จะต้องบังคับใช้แก่สมาชิกในสังคมโดยเสมอภาคภายใต้หลักนิติธรรม (Justice Under Law) ปราศจากความลำเอียงหรือรังเกียจเด็ดฉันทิโดยสิ้นเชิง จากหลักเกณฑ์ทั้งสามประการของทฤษฎีการบังคับใช้กฎหมาย จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่ากฎหมายคือเครื่องมือในการรักษาความสงบสุขของสังคมโดยรวม แต่โดยลำพังตัวกฎหมายเองย่อมไม่สามารถทำให้เกิดความสงบสุขได้เลยหากปราศจากผู้บังคับใช้กฎหมาย ซึ่งผู้บังคับใช้กฎหมายนั้นย่อมมีเพียงรัฐที่จะดำเนินการได้เท่านั้น เพราะหากให้ราษฎรสามารถใช้บังคับกฎหมายได้เองแล้ว ราษฎรแต่ละคนย่อมใช้บังคับกฎหมายให้เป็นไปเพื่อประโยชน์ของตนเอง ส่งผลให้ในที่สุดก็จะมีผู้ใดทำตามกฎหมายและกลายเป็นอนาธิปไตยไป ทั้งนี้ทฤษฎีการบังคับใช้กฎหมายเมื่อนำมาใช้ในกระบวนการยุติธรรม ก็มีทฤษฎีการบังคับใช้กฎหมาย อยู่ 2 แนวทฤษฎี ได้แก่ แนวทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรม และแนวทฤษฎีกระบวนการนิติธรรม

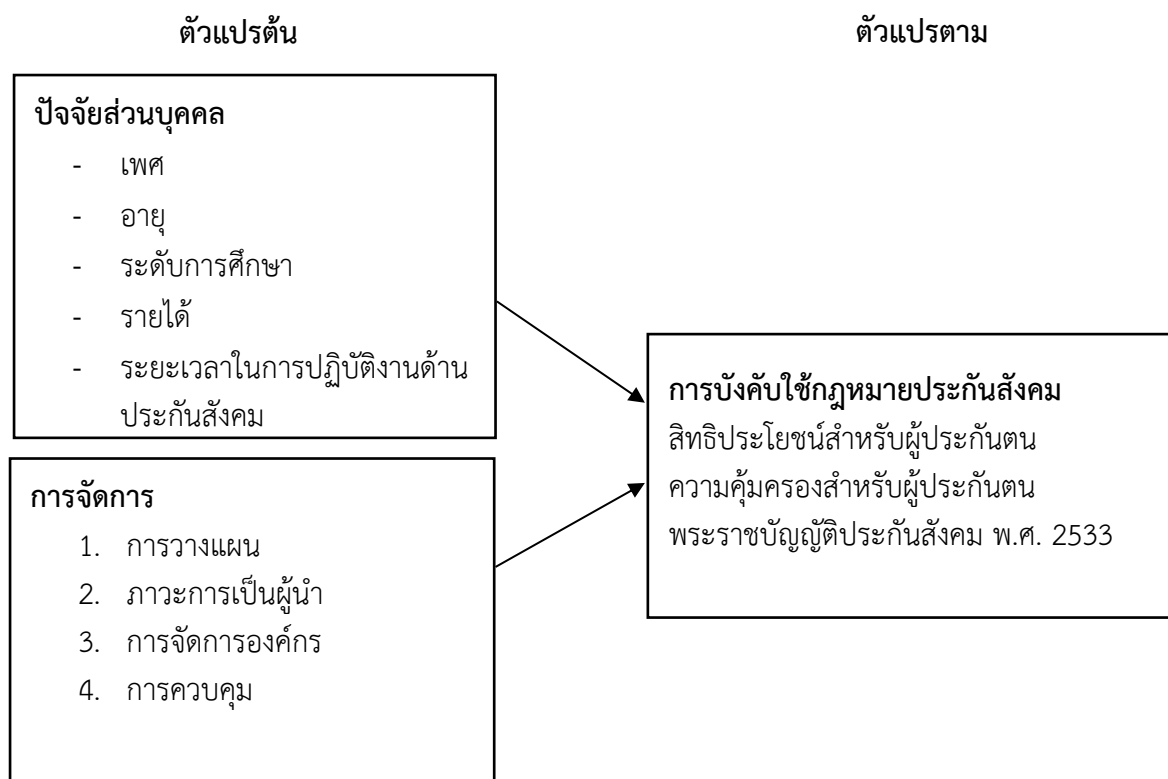
Blanchard (อ้างถึงใน วิมลสิริ ลำดับวงศ์, 2563) ให้ความหมายว่า การประกันสังคม คือ การประกันในรูปแบบต่าง ๆ ที่รัฐบาลได้จัดขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะวางหลักประกันให้ประชาชนมีความมั่นคงทาง สังคม ซึ่งอาจจะเป็นวิธีบังคับการประกันตน โดยเป็นการ บริหารงานของรัฐ หรือการให้ความ สนับสนุนองค์การสาธารณะที่เป็นเอกเทศ ให้ดำเนินการด้วยวิธีสมัครใจ เพื่อความคุ้มครองทาง สุขภาพ การชดเชยลูกจ้างในยามว่างงาน หรือการชราภาพ และผู้อยู่ในความอุปการะ ตลอดจนการ ขยายขอบเขตของความคุ้มครอง ด้วยวิธีการบังคับการประกันตนในภัยพิบัติอันอาจเกิดขึ้นจาก ยวดยานพาหนะ การสงคราม การประกันพืชผล

3. กฎหมายเกี่ยวกับประกันสังคม พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 เป็นกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อสร้างระบบประกันสังคมในประเทศไทย สร้างหลักประกันด้านสวัสดิการสังคมให้มีความคุ้มครองแก่ลูกจ้างและผู้ประกันตนในกรณีที่ต้องเผชิญกับเหตุการณ์ที่อาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงในการดำรงชีวิต โดยเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คือ เนื่องจากได้มีประกาศใช้พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๗ มาเป็นเวลานานแล้ว แต่ในขณะนั้นสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมไม่อำนวยให้นำกฎหมายนั้นมาใช้บังคับ ปัจจุบันนี้การพัฒนาในด้านเศรษฐกิจและสังคมได้ก้าวหน้าไปมาก สมควรสร้างหลักประกันให้แก่ลูกจ้างและบุคคลอื่น โดยจัดตั้งกองทุนประกันสังคมขึ้น เพื่อให้การสงเคราะห์แก่ลูกจ้างและบุคคลอื่นซึ่งประสบอันตราย เจ็บป่วย ทูพพลภาพ หรือตาย อันมิใช่เนื่องจากการทำงาน รวมทั้งกรณีคลอดบุตร กรณีสงเคราะห์บุตร กรณีชราภาพ และสำหรับกรณีว่างงานซึ่งให้หลักประกันเฉพาะลูกจ้าง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ โดยในพระราชบัญญัตินี้ได้กล่าวถึงประเด็นสำคัญต่าง ๆ หลายประเด็นด้วยกัน ดังนี้ 1) การจัดตั้งกองทุนประกันสังคม พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้มีการจัดตั้ง "กองทุนประกันสังคม" ขึ้น โดยมีสถานะเป็นนิติบุคคล เพื่อทำหน้าที่ในการบริหารและจัดการเงินสมทบจากนายจ้าง ลูกจ้าง และรัฐบาล กองทุนนี้ถูกออกแบบมาเพื่อให้เป็นแหล่งทุนสำหรับการจ่ายสิทธิประโยชน์ให้แก่ผู้ประกันตนตามกรณีที่กำหนด 2) ประเภทของความคุ้มครอง พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้กองทุนประกันสังคมครอบคลุมความคุ้มครองในกรณีต่าง ๆ ดังนี้ 2.1) กรณีเจ็บป่วย ผู้ประกันตนที่เจ็บป่วยสามารถได้รับค่ารักษาพยาบาลจากกองทุนประกันสังคม กรณีนี้ครอบคลุมทั้งการรักษาโรคทั่วไป โรคเรื้อรัง การผ่าตัด รวมถึงการดูแลรักษาทางทันตกรรม ผู้ประกันตนจะได้รับสิทธิในการรับบริการจากสถานพยาบาลที่เข้าร่วมในระบบประกันสังคม โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม 2.2) กรณีคลอดบุตร ผู้ประกันตนหญิงที่คลอดบุตรมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือและค่ารักษาพยาบาลจากกองทุนประกันสังคม 2.3) กรณีทุพพลภาพ กองทุนประกันสังคมให้การสนับสนุนทางการเงินแก่ผู้ประกันตนที่สูญเสียความสามารถในการทำงานเนื่องจากอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วยที่ทำให้เกิดการทุพพลภาพ 2.4) กรณีเสียชีวิต ในกรณีที่ผู้ประกันตนเสียชีวิต กองทุนประกันสังคมจะจ่ายเงินช่วยเหลือให้กับครอบครัวหรือทายาทที่ถูกต้องตามกฎหมาย 2.5) กรณีสงเคราะห์บุตร ประกันสังคมจะให้กับผู้ประกันตนที่มีบุตรอายุตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 6 ปีบริบูรณ์ 2.6) กรณีชราภาพ เมื่อผู้ประกันตนอายุถึงเกณฑ์เกษียณอายุ กองทุนประกันสังคมจะจ่ายเงินบำนาญหรือเงินชราภาพให้กับผู้ประกันตน เพื่อให้ผู้ประกันตนมีรายได้สำหรับการดำรงชีพในวัยชรา 2.7) กรณีว่างงาน จะได้รับเงินช่วยเหลือจากกองทุนประกันสังคมเป็นระยะเวลาหนึ่ง โดยมีจุดประสงค์เพื่อช่วยเหลือผู้ประกันตนในการหางานใหม่และลดผลกระทบทางเศรษฐกิจในช่วงที่ว่างงาน 3) การบริหารและการจัดการกองทุนประกันสังคม พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้สำนักงานประกันสังคมเป็นหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการกองทุน โดยสำนักงานประกันสังคมต้องดำเนินการเก็บเงินสมทบจากนายจ้าง ลูกจ้าง และรัฐบาล รวมถึงบริหารเงินสมทบให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อเป็นแหล่งทุนสำหรับการจ่ายสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด 4) สิทธิและหน้าที่ของผู้ประกันตน พระราชบัญญัติ

กำหนดให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ที่กองทุนประกันสังคมมอบให้ตามกรณีที่ได้รับไว้ในกฎหมาย ในขณะที่เดียวกัน ผู้ประกันตนยังมีหน้าที่ในการชำระเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมตามอัตราที่กำหนดโดยกฎหมาย เงินสมทบนี้จะถูกนำไปใช้ในการบริหารจัดการกองทุนและจ่ายสิทธิประโยชน์ให้แก่ผู้ประกันตนเมื่อเกิดกรณีต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด 5) การคุ้มครองและการให้บริการด้านสวัสดิการ นอกจากการให้ความคุ้มครองทางการเงินแล้ว พระราชบัญญัติกองทุนประกันสังคม พ.ศ. 2533 ยังครอบคลุมถึงการให้บริการด้านสวัสดิการอื่น ๆ เช่น การจัดอบรมและให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของผู้ประกันตน การส่งเสริมการออมเพื่อวัยเกษียณ 6) บทลงโทษสำหรับการฝ่าฝืนกฎหมาย พระราชบัญญัติได้กำหนดบทลงโทษสำหรับการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย เช่น นายจ้างที่ไม่ส่งเงินสมทบ หรือการให้ข้อมูลที่เท็จในการรับสิทธิประโยชน์จากกองทุน การฝ่าฝืนกฎหมายอาจส่งผลให้นายจ้างหรือผู้ประกันตนถูกปรับหรือรับโทษตามที่กฎหมายกำหนด

การแก้ไขและปรับปรุงกฎหมาย พระราชบัญญัติกองทุนประกันสังคม พ.ศ. 2533 ยังคงต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขอยู่เป็นระยะ ซึ่งปัจจุบันมีการแก้ไขมาแล้วทั้งหมด 4 ฉบับ เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจและสังคม ทั้งนี้เพื่อให้การคุ้มครองและสิทธิประโยชน์ที่ผู้ประกันตนได้รับสามารถตอบสนองต่อความต้องการและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปในอนาคต

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาการจัดการการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมของสถานประกอบการ สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 7 กรุงเทพมหานคร ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ตัวแทนสถานประกอบการในความรับผิดชอบของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 7 กรุงเทพมหานคร รวมทั้งสิ้น 16,500 คน (ข้อมูลจากกองวิจัยและพัฒนา สำนักงานประกันสังคม ณ วันที่ 3 กรกฎาคม 2567) โดยคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างแบบทราป ค่าประชากรจากสูตรการคำนวณของ Taro Yamane (จินต์จุฑา จันทรประสิทธิ์, 2559) ซึ่งจะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเพื่อการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นแบบกำหนดข้อเลือกตอบ การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการ นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ภาษาที่ใช้ ความครอบคลุมในเนื้อหา และความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ โดยมีค่า IOC เท่ากับ 0.95

จากนั้นนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบแล้วไปทดลองใช้ (Try out) จำนวน 30 คนกับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา และนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Srisaot, 2002) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.98

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาแปลงรหัส ตัวเลข (Code) และสร้างตัวแปร แล้วบันทึกลงโปรแกรมเพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที ค่าความแปรปรวนทางเดียว และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการจัดการการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมของสถานประกอบการสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 7 กรุงเทพมหานคร

ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการจัดการการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมของสถานประกอบการ สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 7 กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 2 ด้าน ได้แก่ ด้านสิทธิประโยชน์สำหรับผู้ประกันตน และด้านความคุ้มครองสำหรับผู้ประกันตน ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมของสถานประกอบการ โดยรวม

(n=400)

การบังคับใช้กฎหมายประกันสังคม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
1. ด้านสิทธิประโยชน์สำหรับผู้ประกันตน	4.38	0.695	มาก	1
2. ด้านความคุ้มครองสำหรับผู้ประกันตน	4.29	0.725	มาก	2
รวม	4.34	0.710	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า ความเห็นของตัวแทนสถานประกอบการในความรับผิดชอบของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 7 กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.43$, S.D. = 0.710) หากพิจารณาทางด้านพบว่า การบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมอยู่ในระดับมาก ทั้ง 2 ด้าน โดยมีความเห็นด้านสิทธิประโยชน์สำหรับผู้ประกันตน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.38$, S.D. = 0.695) รองลงมาคือ ด้านความคุ้มครองสำหรับผู้ประกันตน ($\bar{x} = 4.29$, S.D. = 0.725) ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเปรียบเทียบการจัดการการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมของสถานประกอบการ สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 7 กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

การเปรียบเทียบความเห็นของตัวแทนสถานประกอบการในพื้นที่ความรับผิดชอบของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 7 กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการจัดการการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมของสถานประกอบการ ในพื้นที่ความรับผิดชอบของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 7 กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ และระยะเวลาในการปฏิบัติงานด้านประกันสังคม จากผลการทดสอบความแตกต่างความเห็นของตัวแทนสถานประกอบการในพื้นที่ความรับผิดชอบของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 7 กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศ อายุ รายได้ และระยะเวลาในการปฏิบัติงานด้านประกันสังคม ที่แตกต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับการจัดการการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมของสถานประกอบการ สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 7 กรุงเทพมหานคร พบว่าในภาพรวมมีค่า Sig. เกินกว่า 0.05 แสดงให้เห็นว่าตัวแทนสถานประกอบการในพื้นที่ความรับผิดชอบของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 7 กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศ อายุ รายได้ และระยะเวลาในการปฏิบัติงานด้านประกันสังคม ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมของ

สถานประกอบการในพื้นที่ความรับผิดชอบของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 7 กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบการจัดการการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมของสถานประกอบการ สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 7 กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับการศึกษา มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมของสถานประกอบการ สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 7 กรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา

(n=400)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.619	2	1.310	4.196	0.016
กลุ่มภายใน	67.724	380	0.312		
รวม	70.344	400			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมของสถานประกอบการ สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 7 กรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน พบว่า ในภาพรวมมีค่า Sig. ต่ำกว่า 0.05 แสดงให้เห็นว่า ความเห็นของตัวแทนของสถานประกอบการในความรับผิดชอบของสำนักงานประกันสังคม กรุงเทพมหานครพื้นที่ 7 ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความเห็นต่อการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมของสถานประกอบการ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการและการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมของสถานประกอบการ สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 7 กรุงเทพมหานคร

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการและการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมของสถานประกอบการ สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 7 กรุงเทพมหานคร วิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้สถิติ Pearson Correlation ในการทดสอบที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการและการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมของสถานประกอบการ สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 7 กรุงเทพมหานคร โดยรวม (n=400)

การจัดการ	การบังคับใช้กฎหมายประกันสังคม	
	ผลความสัมพันธ์	ระดับความสัมพันธ์
ด้านการวางแผน	.264**	ปานกลางค่อนข้างต่ำ
ด้านการจัดการองค์กร	.294**	ปานกลางค่อนข้างต่ำ
ด้านภาวะการเป็นผู้นำ	.455**	ปานกลาง
ด้านการควบคุม	.522**	ปานกลางค่อนข้างสูง

*มีนัยความสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตารางที่ 3 พบว่า การวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้สถิติ Pearson Correlation ในการทดสอบที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 พบว่า การจัดการ ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดการองค์กร ด้านภาวะการเป็นผู้นำ และด้านการควบคุม โดยรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการปฏิบัติตามกฎหมายประกันสังคมของสถานประกอบการ สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 7 กรุงเทพมหานคร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการควบคุม ด้านภาวะการเป็นผู้นำ ด้านการจัดการองค์กร และด้านการวางแผน ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการประเมินระดับการจัดการการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมของสถานประกอบการ สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 7 กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ บรรจง โตเปาะ (2559) ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการจัดการสำนักงานประกันสังคมจังหวัดสมุทรสาคร” พบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการประสิทธิผลการจัดการสำนักงานประกันสังคม อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก 2) กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการประสิทธิผลการจัดการสำนักงานประกันสังคม จังหวัดสมุทรสาคร ด้านการวางแผนอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการประสิทธิผลการจัดการสำนักงานประกันสังคม จังหวัดสมุทรสาคร ด้านการจัดองค์การอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เลอลักษณ์ เครื่องนันทา (2563) ศึกษาเรื่อง “ปัญหาการบังคับใช้มาตรการสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายประกันสังคมของแรงงานที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาด” พบว่า สำนักงานประกันสังคมไม่มีอำนาจบังคับตามกฎหมายให้นายจ้างยินยอม หรือมาตรการบังคับทางอาญาแก่นายจ้างได้ซึ่งถือเป็นช่องว่างที่ควรได้รับการแก้ไขปรับปรุง จากการศึกษาค้นคว้าปัญหาการบังคับใช้มาตรการสิทธิประโยชน์ตามกฎหมาย

ประกันสังคมของแรงงานที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดผู้ศึกษาพบว่า มีข้อเสนอแนะคือ 1.ปัญหาการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมเกี่ยวกับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 รัฐไม่สามารถบริหารบังคับใช้กฎหมายให้ตรงกับข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมาย ควรเพิ่มเติมแก้ไขกฎหมายประกันสังคม เกี่ยวกับเงื่อนไขในการปฏิบัติพิจารณาวินิจฉัยสั่งจ่ายเงินประโยชน์ทดแทน

องค์ความรู้ใหม่

ระบบประกันสังคมถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมสำหรับแรงงาน แต่ความซับซ้อนของกฎหมายและการขาดความตระหนักในสิทธิประโยชน์ยังคงเป็นปัญหาหลักในประเทศไทย งานวิจัยนี้สำรวจการจัดการการบังคับใช้กฎหมายในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และเสนอแนวทางแก้ไขที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพของระบบประกันสังคมให้ครอบคลุมและยั่งยืนมากยิ่งขึ้น ประกอบด้วย

1) การส่งเสริมความเข้าใจและการเข้าถึงสิทธิประโยชน์

การศึกษาพบว่าผู้ประกันตนและนายจ้างหลายรายยังไม่เข้าใจในสิทธิประโยชน์และข้อบังคับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น ควรมีการพัฒนาโครงการประชาสัมพันธ์และอบรมที่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การจัดสัมมนาออนไลน์หรือการเผยแพร่ข้อมูลผ่านสื่อดิจิทัล

2) การเสริมสร้างความเป็นธรรมในระบบ

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าปัจจัยด้านการศึกษาส่งผลต่อการปฏิบัติตามกฎหมายที่แตกต่างกัน รัฐควรสนับสนุนการออกแบบระบบที่ช่วยลดความเหลื่อมล้ำ เช่น การจัดตั้งหน่วยงานให้คำปรึกษาที่เจาะจงสำหรับผู้ประกอบการขนาดเล็กที่อาจมีทรัพยากรจำกัดในการปฏิบัติตามข้อบังคับ

3) การปรับปรุงกระบวนการตรวจสอบและบังคับใช้กฎหมาย

งานวิจัยระบุถึงความสำคัญของการควบคุมและการวางแผน ควรมีการใช้เทคโนโลยี เช่น ระบบตรวจสอบและรายงานผลอัตโนมัติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการตรวจสอบและลดความยุ่งยากในกระบวนการ

4) การบูรณาการระหว่างหน่วยงาน

การทำงานร่วมกันระหว่างสำนักงานประกันสังคมและหน่วยงานอื่น เช่น กรมพัฒนาธุรกิจการค้าและกระทรวงแรงงาน จะช่วยสร้างความเชื่อมโยงในระบบข้อมูล ลดการเกิดข้อผิดพลาดและความซ้ำซ้อน

5) การวิจัยและพัฒนาเพิ่มเติม

การขยายขอบเขตการศึกษาไปยังพื้นที่อื่นหรือกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่าง จะช่วยเพิ่มความเข้าใจในปัญหาที่เกี่ยวข้อง และสามารถพัฒนาแนวทางแก้ไขที่เหมาะสมยิ่งขึ้นในระดับประเทศ

สรุปได้ว่า การพัฒนาการจัดการการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมให้มีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือของทุกภาคส่วน ตั้งแต่ผู้ประกันตน นายจ้าง หน่วยงานรัฐ ไปจนถึงการสนับสนุนจากนักวิชาการ การปรับปรุงในลักษณะที่ครอบคลุมทุกมิติ จะช่วยสร้างระบบที่เป็นธรรมและมีความยั่งยืนต่อสังคมและเศรษฐกิจในระยะยาว

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ข้อเสนอแนะจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ตัวแทนสถานประกอบการในพื้นที่ความรับผิดชอบของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 7 กรุงเทพมหานคร มีดังนี้ (1) การบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมของสถานประกอบการ ด้านสิทธิประโยชน์สำหรับผู้ประกันตน ควรมีการปฏิบัติตามกฎหมายประกันสังคมเพื่อให้ผู้ประกันตนได้รับสิทธิประโยชน์จากประกันสังคมอย่างครบถ้วน ให้ผู้ประกันตนพึงพอใจในสิทธิประโยชน์ที่ได้รับ ให้ผู้ประกันตนสามารถรับรู้และเข้าใจสิทธิประโยชน์ของตนอย่างถูกต้องชัดเจน (2) การบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมของสถานประกอบการ ในด้านความคุ้มครองสำหรับผู้ประกันตน ควรมีการสื่อสารข้อมูลให้ลูกจ้างได้ทราบถึงสิทธิคุ้มครองของประกันสังคม การจัดให้ลูกจ้างได้เข้าถึงสิทธิความคุ้มครองของประกันสังคมถ้วนหน้า การจัดให้ลูกจ้างได้เข้าถึงสิทธิความคุ้มครองของประกันสังคมอย่างครบถ้วนและครอบคลุมตามสิทธิ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรขยายขอบเขตการศึกษาการจัดการการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมของสถานประกอบการ ในพื้นที่อื่น เพื่อนำมาพัฒนาต่อยอดให้เกิดประโยชน์ในการเพิ่มระบกับการจัดการการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมของสถานประกอบการให้ดียิ่งขึ้น ควรขยายขอบเขตงานวิจัยให้กว้างขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน. (2564). รายงานสถานการณ์แรงงานในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงแรงงาน.
- จินต์จุฑา จันท์ประสิทธิ์. (2559). การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของบุคลากรทางการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาศิลป์ [การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์].
- นิกรณ ขาวสะอาด. (2558). มาตรการบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมต่อแรงงานนอกระบบในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต.
- บรรจง โตเปาะ. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดการสำนักงานประกันสังคมจังหวัดสมุทรสาคร. การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 (2533). ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ 107 ตอนที่ 161 ก หน้า 1.

เลอลักษณ์ เกรียงนันทา. (2563). ปัญหาการบังคับใช้มาตรการสิทธิประโยชน์ตามกฎหมาย
ประกันสังคมของ แรงงานที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาด. สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะ
นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วิมลสิริ ลำดับวงศ์. (2563). การจัดการส่งเสริมความเข้าใจในสิทธิประโยชน์ของผู้ประกันตน สำนักงาน
ประกันสังคมจังหวัดเพชรบุรี. การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต,
วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.

สำนักงานประกันสังคม. (2565). รายงานผลการดำเนินงานสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานคร
พื้นที่ 7. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานประกันสังคม.

Louis A. Allen. (1958). Management and organization. McGraw–Hill.

Srisaat, B.(2002). Basic research(6thed).Suwiryasan.

Yamane, Taro. (1973). Statistics: An Introductory Analysis (3rd ed). Singapore: Harper International Editor.